

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

ELPA TEISMAS

TEISMO SPRENDIMAS

2021 m. kovo 25 d.

byloje E-3/20

Norvegijos vyriausybė, kuriai atstovauja Sveikatos ir priežiūros paslaugų ministerija (Helse- og omsorgsdepartementet), prieš Anniken Jenny Lindberg

(Asmenų judėjimo laisvė – Direktyva 2005/36/EB – Profesinių kvalifikacijų pripažinimas – Galimybė verstis gydytojo odontologo profesija – Automatinis pripažinimas)

(2021/C 303/07)

Byloje E-3/20 Norvegijos vyriausybė, kuriai atstovauja Sveikatos ir priežiūros paslaugų ministerija (Helse- og omsorgsdepartementet), prieš Anniken Jenny Lindberg dėl Norvegijos Aukščiausiojo Teismo (Norges Høyesterett) PRAŠYMO Teismui pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 34 straipsnį išaiškinti 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kuri suderinta su Europos ekonominės erdvės susitarimu, visų pirma tos direktyvos 21 straipsnį, Teismas, kurį sudaro pirmininkas Pállis Hreinssonas ir teisėjai Peras Christiansenas (pranešėjas) ir Berndas Hammermannas, 2021 m. kovo 25 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinė dalis yra tokia:

1. Kad pareiškėjas galėtų pasinaudoti 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo 21 straipsnio 1 dalyje numatyto automatinio pripažinimo galimybe, jis turi turėti visus prie direktyvos V priede nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų pridedamus pažymėjimus, kurie atitinka kilmės valstybės keliamus reikalavimus atitinkamai profesijai.
2. EEE susitarimo 28 ir 31 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad reikštų, jog priimančioji valstybė turi atlikti individualų pareiškėjo profesinę kvalifikaciją patvirtintų žinių ir rengimo kurso vertinimą, be kita ko, tais atvejais, kai pareiškėjas siekia verstis profesija, kuri priskiriama prie tos kategorijos profesijų, kurioms taikomi suderinti minimalūs rengimo reikalavimai, tačiau kuri neatitinka Direktyvos 2005/36/EB 10 ir 21 straipsniuose nustatytų sąlygų.
3. Atlikdama individualų pareiškėjo žinių ir įgūdžių vertinimą, priimančioji valstybė turi palyginti visus pareiškėjo diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją ir patirtį patvirtinančius dokumentus su jos keliamais reikalavimais galimybei verstis atitinkama profesija. Jei diplomu patvirtintos pareiškėjo žinios bei kvalifikacija ir atitinkama darbo patirtis nėra lygiavertės arba tik iš dalies atitinka priimančiosios valstybės reikalaujamas žinias ir kvalifikaciją, ta valstybė turi nurodyti, kokių kursų trūksta, kad pareiškėjas galėtų baigti rengimo kursą ar papildomus kursus.
4. Vertinant, ar pareiškėjui priimančiojoje valstybėje gali būti leista verstis ta pačia profesija, negali turėti lemiamos reikšmės tai, kad pareiškėjas kilmės valstybėje negali verstis profesine veikla visa apimtimi.